

REPORTAGE Jong talent geeft zich bloot in Gent Het eerste Stormloopfestival vormde de apotheose van een cultuurparticipatieproject voor jongeren. De zenuwen stonden strak gespannen, afgelopen zaterdag in de Zebrastraat. De jongeren traden voor het eerst naar buiten met eigen artistieke projecten.

'We moeten jongeren niet verplichten aan cultuurparticipatie te doen, maar de deuren moeten wel meer worden opengegooid'

Van onze medewerker

Sven Rammeloo

Gent

De moedigste leden van de Aalsterse rapformatie Stormtroopers, een kleurrijke bende, bezingen al freestylend op het binnenplein zowaar de rode laarsjes van VRT-coryfee Sofie Van Moll, presentatrice van het festival.

Hilariteit en respect, ook in de zaal boven, waar hun Genkse collega's hun prettig gestoorde kortfilm vertonen over het Limburgse hiphopmilieu.

Ex-delinquenten, langdurig zieke jongeren, een kind wiens huis is afgebrand: dankzij Storm, een multidisciplinair cultuurparticipatieproject van initiatiefnemer Cera, konden ook kansengroepen de voorbije maanden hun artistieke ei kwijt. 'Maar we richtten ons lang niet enkel op jongeren uit kwetsbare groepen', zegt organisator Peter Hendriks. 'We wilden vooral werken met jongeren die hun weg niet vinden binnen het cultuuraanbod, die niet op de kunstacademie zitten, die niet uit zichzelf naar een of ander kunstproject toestappen. We wilden jongeren bereiken die je een handje moet toesteken vooraleer ze hun ding willen doen.'

Vier maanden lang werkten jongeren van 14 tot 21 jaar, uit alle Vlaamse provincies, naar het eerste Stormloopfestival toe, een gezamenlijke organisatie van jongerenwerkingen Habbekrats, Piazza dell'Arte (Antwerpen) en Villa Basta (Limburg). Na kennismakingssessies met geïnteresseerden resulteerde de arbeid onder professionele begeleiding in tien artistieke projecten, waaronder theater, dans, fotografie, live DJ's en performances.

Theatermaker Arne Sierens, te gast op Stormloop, geeft aan een zware fan te zijn van het initiatief: 'Initiatieven als deze zijn heel belangrijk omdat ze de humus van onze maatschappij aanspreken. Vanuit die grondlaag, de jeugd, moet je vertrekken. Daar moet zoveel mogelijk in worden geïnvesteerd. Ik ging zelf al als twaalfjarige naar een van de eerste jongerenateliers, in de Ooievaarstraat in de Brugse Poort. Dat waren momenten waar ik echt naartoe leefde: elke zaterdagmiddag was het feest.'

Ook Guy Redig, kabinetschef Cultuur, Jeugd en Participatie, steunt het project met zijn aanwezigheid: 'Jongeren zijn, meer dan we denken, voortdurend bezig met cultuur', zegt Redig. 'Kledij, muziek, multimedia...'

'Het prachtige aan dit initiatief is dat ze zelf de kans krijgen kunst te maken. Door hen eenvoudigweg te prikkelen, komen er fantastische dingen uit. Volwassenen moeten dan ook meer respect betonen aan jongeren: we moeten hen niet verplichten aan cultuurparticipatie te doen, maar de deuren moeten op dat vlak nog veel meer worden opengegooid. Investeren is heel belangrijk, want ik zie cultuur als de mayonaise op de frietjes die onze samenleving is. Cultuur maakt het leven lekker.'

De sfeer op het cultuurplatform in de Zebrastraat lijkt die middag bijzonder uitgelaten, maar enkele jonge artiesten staan nog bol van de zenuwen. De leden van theatergroep Piscopaat lopen trap op trap af.

'Wanneer kunnen we nu beginnen?', klinkt het ongeduldig. Begeleider Jules Leroy, verantwoordelijk voor cultuurwerking bij Habbekrats in Gent, probeert de clan rustig te houden. Hij heeft de zeven jonge Gentenaars geholpen een theaterstuk op poten te zetten. 'Het heeft de jongeren bloed, zweet en tranen gekost. Zeker naar het einde toe, toen een en ander nog moest worden omgegooid. Het doet me dan ook erg veel plezier dat ze het tot een goed einde hebben gebracht, want hun inzet was niet vanzelfsprekend: vier maanden lang hebben ze hun woensdagmiddag opgeofferd, gerepeteerd, teksten gemaakt, herwerkt en ingestudeerd.'

Volgens de acteurs liep de weg inderdaad niet altijd over rozen. 'Twee groepsleden hebben afgehaakt, waardoor we onze tekst nog serieus hebben moeten aanpassen', vertellen ze. De grootste beproeving moet nog komen, want omdat de luide muziek van de DJ's en rappers in de tent op het binnenplein hun optreden al te zeer zou verstoren, zien de acteurs hun theatervoorstelling met enkele uren uitgesteld. 'Daardoor kan mijn vader nu niet komen kijken', snikt Sam, met haar veertien jaar de jongste van de groep. Tot overmaat van ramp vindt ze haar rok voor de voorstelling niet terug, maar gelukkig weet een begeleider raad. Begeleider Leroy trommelde z'n pupillen overigens voor alle zekerheid elke woensdagmiddag op per telefoon. 'Klopt', lacht de zestienjarige Matthias Remue schalks, duidelijk het haantje-de-voorst van het gezelschap. 'Hij stond in mijn gsm als stalker Habbekrats.'

Waarom initiatiefnemer Cera zich als financiële holding op deze manier engageert om te werken rond cultuur, licht Lies Daenen, verantwoordelijke programmacoördinatie 'kunst & cultuur', toe. 'Wij geven onze 450.000 vennoten inspraak en zij vinden investeren in projecten als deze belangrijk.' Carmen Mathijssen, die zich bij Cera bezighoudt met het thema 'armoede en uitsluiting', vult aan: 'We werken rond culturele laagdrempeligheid naar het bestaande aanbod toe, maar willen kansengroepen ook zelf hun stempel laten

drukken. We kiezen ervoor om in België te investeren in maatschappelijke projecten om zo iets terug te geven aan de inwoners. We willen van België bewust een land maken dat zo sterk mogelijk is, onder meer door armoede structureel aan te pakken.'

De eerste Stormloopeditie sloot af met muzikale optredens van onder meer Brahim, Peter van Storm, en de DJ Bigband van de bekende Gentse DJ Grazzhopa.

srg

Copyright © 2016 Corelio. Alle rechten voorbehouden